

Bezinning 655: Blindelings vertrouwen 3¹ 2

Johannes 9,1-41 = veertigdagentijd 4° zondag A-jaar³

Het Woord

In het voorbijgaan zag Jezus iemand die al vanaf zijn geboorte blind was.

Zijn leerlingen vroegen: 'Rabbi, hoe komt het dat hij blind was toen hij geboren werd? Heeft hij zelf gezondigd of zijn ouders?' 'Hij niet en zijn ouders ook niet,' was het antwoord van Jezus, 'maar Gods werk moet door hem zichtbaar worden. Zolang het dag is, moeten we het werk doen van Hem die Mij gezonden heeft; straks komt de nacht en dan kan niemand iets doen. Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht voor de wereld.' Na deze woorden ...

Hij spuwde op de grond. Met het speeksel maakte Hij wat modder, Hij streek die op de ogen van de blinde en zei tegen Hem: 'Ga naar het badhuis van Siloam en was u daar.' Siloam is in onze taal 'gezondene'. De man ging weg, waste zich en toen hij terugkwam kon hij zien.

Zijn burens en de mensen die hem kenden als bedelaar zeiden: 'Is dat niet de man die altijd zat te bedelen?' De een zei: 'Ja, die is het', en de ander: 'Nee, maar hij lijkt er wel op'. De man zelf zei: 'Ik ben het echt'.

Toen vroegen ze: 'Hoe zijn je ogen opengegaan?' Hij zei: 'Iemand die Jezus heet, maakte wat modder, streek die op mijn ogen en zei: "Ga naar Siloam om u te wassen." Ik ging erheen, en toen ik me gewassen had, kon ik zien'. Ze vroegen: 'Waar is die man?' 'Dat weet ik niet,' zei hij.

Toen namen ze de man die blind geweest was mee naar de Farizeeën. De dag dat Jezus modder gemaakt had en zijn ogen geopend had, was namelijk een sabbat. Ook de Farizeeën vroegen hoe het kwam dat hij kon zien. En weer vertelde hij: 'Hij heeft wat modder op mijn ogen gedaan, ik heb me gewassen en nu kan ik zien.' Sommige Farizeeën meenden: 'Zo iemand komt niet van God, want Hij houdt zich niet aan de sabbat', maar anderen zeiden: 'Hoe zou een zondig mens zulke wondertekens kunnen doen?' Er ontstond verdeeldheid. Daarop vroegen ze aan de blinde: 'Wat denk jij van die man? Het zijn immers jouw ogen die Hij genezen heeft.' 'Hij is een profeet,' was zijn antwoord.

Maar de Joden wilden niet geloven dat hij blind geweest was en nu kon zien. Ze riepen zijn ouders en vroegen hun: 'Is dat uw zoon die blind geboren zou zijn? Hoe kan hij dan nu zien?' 'Dit is onze

¹ Tweemaal Keerbergen, 23 maart 2017.

² De *cursieve* gedeelten zijn facultatief.

³ Deze tekst kan gebruikt worden op elke dag van de vierde week van de veertigdagentijd in het B- en C-jaar.

zoon,' zeiden zijn ouders, 'en hij is blind geboren, dat weten we zeker. Maar hoe hij nu kan zien, dat weten we niet, en wie zijn ogen geopend heeft, weten we ook niet. Vraag het hem zelf maar. Hij is oud genoeg om voor zichzelf te spreken.' Dat zeiden de ouders omdat ze bang waren voor de Joden, omdat die toen al besloten hadden dat ze iedereen die Jezus als de Messias zou erkennen uit de synagoge zouden zetten. Daarom zeiden de ouders dus dat hij oud genoeg was en dat ze het hem zelf moesten vragen.

Toen riepen ze de man die blind geweest was, weer bij zich. 'Geef Góð de eer', zeiden ze, 'die man is een zondaar, dat weten we toch'. 'Of hij een zondaar is, weet ik niet', zei hij, 'maar één ding weet ik wel: ik was blind en nu kan ik zien.' Ze drongen aan: 'Wat heeft Hij met je gedaan? Hoe heeft Hij je ogen geopend?' 'Dat heb ik u toch al verteld,' zei hij, 'maar u luistert niet! Wat wilt u nog meer horen? Wilt u soms leerling van Hem worden?' Nu vielen ze tegen hem uit: 'Je bent zelf een leerling van Hem! Wij zijn leerlingen van Mozes. Van Mozes weten we dat God met hem gesproken heeft, maar van deze man weten we niet waar Hij vandaan komt.' De man antwoordde: 'Wat vreemd dat u niet begrijpt waar Hij vandaan komt, terwijl Hij mijn ogen geopend heeft. We weten dat God niet naar zondaars luistert, maar wel naar iemand die vroom is en zijn wil doet. Dat de ogen van iemand die blind geboren is geopend worden – dat is nog nooit vertoond! Als die man niet van God kwam, zou Hij dit toch niet hebben kunnen doen?'

Toen riepen ze: 'Jij, sinds je geboorte een en al zonde, wil jij ons de les lezen?' En ze joegen hem weg. Jezus hoorde dat en zocht hem op. Hij vroeg: 'Gelooft u in de Mensenzoon?' 'Als ik wist wie het was, Heer, zou ik in Hem geloven,' zei hij. 'U kijkt naar Hem en u spreekt met Hem,' zei Jezus. Toen zei de man: 'Ik geloof, Heer,' en hij boog zich voor Jezus neer.

Jezus zei: 'Ik ben in de wereld gekomen om het oordeel te vellen. Dan zullen zij die niet zien, zien en zij die zien, zullen blind worden.' Een paar Farizeeën die bij Hem stonden en dat hoorden, zeiden: 'Wij zijn toch zeker niet blind!' 'Was u maar blind,' zei Jezus, 'dan zou u zonder zonde zijn. Maar u beweert dat u kunt zien, en dus blijft uw zonde.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Een man is blind geboren. Hij leeft al tientallen jaren in de duisternis. Voor hem is het altijd nacht. Maar Jezus, die het licht voor de wereld is, laat hem het licht ervaren. Eindelijk dag. Eindelijk zien! Een groot gebeuren in een mensenleven. We verwachten jubel en lofprijzing, feest en dankbaarheid. Maar neen, wat volgt is twist en tweedracht, beschuldiging en ongeloof en uiteindelijk de excommunicatie uit de joodse godsdienst. Van de regen in de drop.

De genezing komt er niet op vraag van de blinde man of van zijn familie, de leerlingen, de burens ... maar enkel en alleen door het initiatief van Jezus. Hij beslist autonoom en vrij deze man te laten zien. En als de man totaal alleen buiten zijn geloofsgemeenschap staat, is het opnieuw Jezus die hem zoekt om hem tot het christelijk geloof te begeleiden en hem op te nemen in de nieuwe, christelijke gemeenschap.

Het werkwoord 'weten' komt twaalfmaal voor. Zesmaal 'niet weten' en zesmaal 'wel weten'. De farizeeën zitten opgesloten in hun weten, hun kennis van de wet en de theologie. Ze hechten zich

zo intens aan hun 'wetenschap', dat ze niet open kunnen komen voor het nieuwe. Zelfs niet voor de genezing van een blindgeborene.

De blinde weet ook, maar dan uit ervaring. Hij weet dat hij blind geboren werd en nu kan zien en dat de verklaring enkel en alleen bij Jezus ligt. De ouders zeggen enkel te weten dat hun zoon blind geboren werd. Maar ze weten niet hoe en door wie hij genezen werd. Bovendien weet hij dat God in Jezus werkzaam is. Het leidt hem uiteindelijk tot geloof in Jezus als de Heer, als God, voor wie hij in aanbidding ter aarde neerbuigt. Maar de blinde beschikt nog over een ander weten: het geloofsweten. Als Jezus slijk op zijn ogen legt en hem naar de Siloamvijver zendt om zich te wassen, gelooft hij dat. Hij gelooft letterlijk blindelings.

Het Woord in mijn leven

Hoe verklaar ik ziekten en handicaps? Geloof ik in wonderbaarlijke genezingen? Waar is Jezus volgens mij? Wat zeg ik over Jezus? Moet ik de christelijke boodschap altijd opnieuw horen om te geloven?

Bidden met het Woord 1

Heer,
U bent het licht van de wereld.
U haalt ons weg uit de duisternis,
uit de nacht van het niet weten.
U laat ons kijken en zien,
inzien wie U bent, waar U bent,
wat U doet en waartoe U ons zendt.
Breek ons weten altijd weer open,
zodat we Uw nieuwheid zien.
Geef ons een open vizier,
een frisse, open kijk, open ogen
om te zien waar U ons zendt
om Uw missionarissen te zijn,
moedig, duidelijk, trouw aan U.
Want ook door ons, blindgeborenen,
wilt U anderen laten zien
zoals U zelf ziet, ja, graag ziet. Amen.

Bidden met het Woord 2

Heer,
onze menselijke kennis is stukwerk,
ons zien te grof,
ons geloof te pover.
U kent de kern van het leven,
want U bent de Heer.
U ziet dieper en verder.
Uw geloof is werkzaam:
er is zoveel te ervaren.
Maak ons ziende, Heer,
dat we echt leren kijken
naar U en Uw Vader,
naar de mensen en hun noden,
naar de wondermooie schepping.
Blijf ons zenden,
ook als het moeilijk is
en veel moed vraagt.
En als men ons verwerpt,
zult U ons altijd weer vinden
en weer op weg zetten,
op Uw weg van liefde. Amen.

© Eric Haelvoet 2017